

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2111	Κυριακὴ Θ' (Θ' Ματθ.) (Α' Κορ. 3,9-17) 29 Ἰουλίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ὑλικὰ ἀξίας, ἢ εὐτελεῆ;

«Ἐκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ» (Α' Κορ. 3,10)

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, παρομοιάζει τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μὲς μία οἰκοδομή. «*Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε*», λέει (Α' Κορ. 3,9)· εἶστε μία θεϊκὴ οἰκοδομή, γράφει στοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου οἱ ὅποιοι εἶχαν πιστέψει στὸν Κύριο καὶ εἶχαν ἀποτελέσει τὴν πρώτη ἐκκλησία τῆς Κορίνθου.

Ἐπειδὴ τὸ δόγμα - ἡ ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν εἶνε θεμελιώδες κ' εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ κατανοητὸ ἀπὸ ὅλους, γι' αὐτὸ στὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου, τῶν προφητῶν, τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων χρησιμοποιοῦνται πολλὲς βοηθητικὲς εἰκόνες καὶ παρομοιώσεις. Ἄλλοτε λέγεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἓνα **σῶμα** (μὲ κεφαλὴ τὸ Χριστό, ψυχὴ τὸ πανάγιο Πνεῦμα, καὶ μέλη ἐκεῖνους ποὺ βαπτίσθηκαν), ἄλλοτε μία **κιβωτός** (πλοῖο ποὺ ταξιδεύει, μὲ κυβερνήτη τὸ Χριστό, ναῦτες τοὺς ἀποστόλους καὶ ἁγίους πατέρας καὶ ἐπιβάτες τοὺς Χριστιανούς), ἄλλοτε ἓνα **ἀμπέλι** (μὲ ρίζα τὸ Χριστό, κληματαβέργες τοὺς ἀποστόλους καὶ κλήματα τοὺς Χριστιανούς), ἄλλοτε ἓνα **μικρὸ ποίμνιο** - κοπάδι (μὲ καλὸ ποιμένα - τσοπάνο τὸν Κύριο καὶ πρόβατα ἐμᾶς), ἄλλοτε μία μικρὴ **ζύμη** - προζύμι, ἄλλοτε ἓνα **συμπόσιο** - τραπέζι κ.λπ..

Ἐδῶ λοιπὸν ἔχουμε τὴν **εἰκόνα τῆς οἰκοδομῆς**. Εἶνε μία ἀπὸ τὶς παρομοιώσεις, ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ἀπόστολος γιὰ νὰ κἀνῃ αἰσθητὴ καὶ κατανοητὴ τὴ διδασκαλία του. Ἡ Ἐκκλησία ὑψώνεται ἀνάμεσα στὸν κόσμον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα σὰν τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ αἰώνιον ἀνάκτορον τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Κυρίου. Ἀξίζει λοιπὸν νὰ δοῦμε ποιὸ εἶνε τὸ **θεμέλιο** πάνω στὸ ὅποιο στηρίζεται αὐτὸ τὸ μεγαλειώδες οἰκοδόμημα, ποιὸ εἶνε **οἱ ἐργάτες** ποὺ ἐργάζονται γιὰ τὴν αὔξησί του, καὶ ποιὰ εἶνε **τὰ ὑλικά** ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀνέγερσί του.

***

• Ὅπως κάθε οἰκοδομὴ ἔχει τὸ θεμέλιό της, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἡ θεϊκὴ οἰκοδομὴ, ἔχει τὸ **θεμέλιό** της· καὶ αὐτό, σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ ἀποστόλου Παύλου, εἶνε ὁ **Ἰησοῦς Χριστός**: «*Θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι* (=νὰ θέσῃ) *παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός*» (ἔ.ἀ. 3,11). Τὸ θεμέλιο αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀλλάξῃ καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κλονίσῃ. Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν θεμέλιό της εἶνε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία, παρὰ τὶς τόσες ἐπιθέσεις ποὺ δέχτηκε καὶ δέχεται, μένει ἀσάλευτη. Δὲν ἔπεσε ὡς τώρα, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ αἵματοβαμμένη ἱστορία της καὶ ἡ ἀδιάψευστη παρουσία της, κι οὔτε θὰ πέσῃ στὸ μέλλον· κανένας σεισμὸς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν κλονίσῃ, ὅπως βεβαιώνει καὶ ἐγγυᾶται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ποὺ εἶπε ὅτι «*Πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς*», ὅλες οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις δὲν πρόκειται νὰ τὴν νικήσουσιν (Ματθ. 16,18). Καὶ ὄχι ἀπλῶς θὰ ἀποτύχουν οἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον της, ἀλλὰ καὶ καθένας ποὺ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ τὴ βλάβῃ θὰ συντριβῇ ὁ ἴδιος, θὰ σπάσῃ τὸ κεφάλι του ἐπάνω στὸ Βράχο τῶν αἰώνων (βλ. Λουκ. 20,18. Ματθ. 21,44).

Τὸ θεμέλιο λοιπὸν ἐτέθη, γιὰ νὰ χριστῆ ἐπάνω σ' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία. Κι ἀπὸ τότε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἀποστολή της προωθεῖται σὲ κάθε χώρα καὶ φυλὴ, γιὰ ν' ἀνοίγῃ συνεχῶς ἡ ἀγκάλη της, νὰ ἐπεκτείνωνται τὰ ὄριά της, νὰ ὑψώνεται καὶ νὰ δοξάζεται ἡ βασιλεία της, καὶ νὰ προσθέτῃ ὁ Θεὸς διαρκῶς νέα μέλη στὶς τάξεις της· «*ὁ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ*» καὶ ὅλο καὶ περισσότερο «*προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν*» (Πράξ. 2,47· 5,14). Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν παύει νὰ καλῆ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐγκαταλεί-

ψουν τις προλήψεις και τις πλάνες, και να πιστέψουν και να βαπτισθούν στο όνομα του Χριστού, τὸ μόνο πού ἔχει δοθῆ στους ἀνθρώπους για νὰ σωθοῦν (βλ. Πράξ. 4,12). Γιατὶ **ὅπως ἓνας εἶνε ὁ θεμέλιος λίθος, ἔτσι μία εἶνε καὶ ἡ πίστις** πού ἀπαιτεῖται για νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ ἄνθρωπος στὴν Ἐκκλησία. Μὲ τὴν πίστι αὐτὴ προσκολλᾶται στὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνδέεται μὲ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα μέλη της. Θεμέλιο τῆς οἰκοδομῆς εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, θεμέλιο αἰώνιο καὶ ἀμετακίνητο.

● Οἱ **ἐργάτες**, πού ἐργάζονται για τὴν πρόοδο τῆς οἰκοδομῆς, εἶνε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ διδάσκαοί τους, οἱ ἅγιοι πατέρες, οἱ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι σὲ κάθε ἐποχὴ κοπιᾶζουν καὶ ἀγωνίζονται για τὴ συντήρησι καὶ ἐπέκτασι τῆς οἰκοδομῆς, για νὰ καταρτίζονται βαθύτερα τὰ μέλη της καὶ νὰ ἐλκύωνται καὶ νὰ προστίθενται σ' αὐτὴν νέα μέλη. Καὶ ἀλλοίμονο στους ἐργάτες ἐκείνους –ἐπισκόπους, ἱερεῖς, ἱεροκήρυκες– πού ὄχι μόνο δὲν προσθέτουν στὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας ἓνα μικρὸ ἔστω λιθαράκι, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀδράνεια ἢ καὶ τὴ σκανδαλώδη διαγωγὴ τους γκρεμίζουν ὅ,τι ἔχτισαν μὲ δάκρυ καὶ αἷμα προηγούμενοι ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας.

● Καὶ τέλος **τὰ ὑλικά**. Μὲ τὴν πίστι ὁ ἄνθρωπος προστίθεται ὡς μέλος στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὴν θεία οἰκοδομή, καὶ μὲ **τὰ καλὰ ἔργα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς** κοσμεῖ τὴν θεία οἰκοδομή, συνεισφέρει ὅ,τι πολύτιμο διαθέτει, ὥστε αὐτὴ νὰ λαμπρύνεται μὲ νέα διαμάντια.

Ἄλλ' ἐδῶ παρουσιάζεται **διαφορὰ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν**. Διότι δὲν προσφέρουν ὅλοι τὰ ἴδια πράγματα. Ὁ ἓνας προσφέρει «**χρυσόν**», ἀρετὴ πού λάμπει σὰν τὸν βασιλέα τῶν μετᾶλλων, ὁ δεῦτερος προσφέρει «**ἄργυρον**», ἔργα καὶ κατορθώματα λαμπρὰ μὲν ἀλλὰ κατώτερα ἀπὸ τοῦ προηγουμένου, ὁ τρίτος «**λίθους**» πολύτιμους. Κάποιοι ἄλλοι ὅμως προσθέτουν «**ξύλα, χόρτον, καλάμην**» (ἐ.ἀ. 3,12), ὑλικά εὐτελῆ. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ἐξηγεῖ: «**Χάριν λόγου κτίζομεν ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον αὐτὸ τὴν παρθενίαν καὶ ἀγαμίαν ὡσὰν χρυσάφι, τὸν δὲ τίμιον γάμον ὡσὰν ἀσήμι, τὴν ἀκτημοσύνην ὡσὰν πέτρας πολυτίμους, τὴν ἐν τῷ πλούτῳ ἐλεημοσύνην ὡσὰν ἓνα ἄλλο κατώτερον εἰς τὴν τιμιότητα. Ἄλλος δὲ πάλιν κτίζει ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῆς πίστεως τὰ κακὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ἔχουν βαθμούς καὶ μέτρα ἀναμεταξύ των. Χάριν λόγου, κτίζει τινὰς ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν σαρκικῶν παθῶν ὡσὰν χόρτον, τὴν φιλαργυρίαν**

καὶ πλεονεξίαν ὡσὰν καλαμίαν τοῦ θερισμένου χωραφίου, τὰ ὁποῖα εὐκολώτερα καίονται ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὴν μέθην καὶ τὸν γέλωτα καὶ τὰ χορατεύματα ὡσὰν ξύλα» (Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἰδ' Ἐπιστολάς τοῦ ἀπ. Παύλου, τόμ. Α', ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1989, σ. 408).

Ἐὰν κάθε Χριστιανός, ἀφ' ἧς στιγμῆς μετανόησε καὶ πίστεψε στὸ Χριστό, ἐφιλοτιμεῖτο νὰ συνεισφέρῃ «**χρυσόν**» καὶ «**ἄργυρον**» καὶ πολυτίμους «**λίθους**» στὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ Ἐκκλησία μας θὰ ἔλαμπε καὶ θὰ ἄστραφτε μέσα στὸ σημερινὸ σκοτάδι, ὅπως λάμπουν καὶ ἀστράφτουν τὰ διαμάντια μέσ' στὴ νύχτα. Ἄλλὰ τώρα; Ὡ τώρα! οἱ Χριστιανοὶ τοῦ σημερινοῦ καιροῦ «**χόρτον**» καὶ «**καλάμην**» καὶ «**ξύλα**», **ὅ,τι ψεύτικο, εὐτελὲς καὶ πρόστυχο** ὑλικὸ ὑπάρχει, αὐτὸ **προσφέρουν** στὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ τὸ φοβερότερο εἶνε ὅτι, ἐνῶ προσφέρουν αὐτά, φαντάζονται ὅτι προσφέρουν «**χρυσόν**» καὶ «**ἄργυρον**». Τί ὑπερηφάνεια, τί τύφλωσις!

Ἄλλὰ ὁ Παῦλος ἔχει ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια του καὶ βλέπει τὴν οἰκοδομὴ, βλέπει τὸ θεμέλιο, βλέπει τοὺς ἐργάτες, βλέπει αὐτοὺς πού προσκομίζουν διάφορα ὑλικά σ' αὐτὴν. Καὶ ἔντρομος, μήπως κανεῖς ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς του ὑστερήσει στὸ ἔργο αὐτὸ τῆς οἰκοδομῆς, φωνάζει: «**Ἐκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ**» (ἐ.ἀ. 3,10). **Ὁ καθένας ἂς κοιτάξῃ τί προσφέρει** στὴ λαμπρότητα τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ ἔργα του εἶνε ἢ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας ἢ τὸ αἶσχος τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος. Καὶ για νὰ μᾶς φιλοτιμήσῃ ὅλους καὶ νὰ μᾶς φοβίση, προειδοποιεῖ ὅτι τὸ ἔργο τοῦ καθενὸς **θὰ τὸ δοκιμάσῃ «τὸ πῦρ»** (ἐ.ἀ. 3,13), ἢ φωτιὰ τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ ἢ φωτιὰ θὰ κάψῃ ὅ,τι εἶνε σαθρὸ καὶ ἄθλιο, ἐνῶ θὰ λαμπρύνῃ ὅ,τι εἶνε στερεὸ καὶ ὠραῖο.

* * *

Δὲν μᾶς φοβίζει, ἀδελφοί μου, ἢ ἀπειλὴ αὐτῆ; Καθὼς εἴμαστε ἔνοχοι, **ἂς πέσουμε στὰ γόνατα** καὶ ἂς ποῦμε στὸν Ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

Κύριε, ἀνήκουσε κ' ἐμεῖς στὴν Ἐκκλησία σου, τῆς ὁποίας σὺ εἶσαι τὸ θεμέλιο. Πιστέψαμε κ' ἐμεῖς σ' ἐσένα. Ἄλλὰ πλὴν τῆς πίστεως δὲν προσφέραμε στὸν ἅγιο ναό σου πολύτιμα πετράδια ἀρετῆς, δὲν λαμπρύναμε τὴν Ἐκκλησία σου μὲ πράξεις θεοφιλεῖς. Σὲ παρακαλοῦμε, Κύριε, βοήθησέ μας, ὥστε νὰ ἐκτιμήσουμε τὴ θέσι πού μᾶς ἔδωσες μέσα στὴν Ἐκκλησία σου καὶ νὰ νιώσουμε βαθειὰ τὴν προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου σου «**Ἐκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ**».

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος